

Μητροπολίτης Βεροίας: «Να γίνουμε μιμητές των Αποστόλων»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Σήμερα το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο (κεκλεισμένων των θυρών) στην Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεργίνης επί τη εορτή των Αγίων Ισαποστόλων και Φωτιστών των Σλάβων Κυρίλλου και Μεθοδίου των Θεσσαλονικέων.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του προς την μοναστική αδελφότητα εξήρε το γεγονός ότι οι δυο αδελφοί είχαν όμοιο ζήλο με εκείνο των Αποστόλων, λέγοντας: **«Αποστόλων τον ζήλον επιδειξά-με-νοι επί τας χώρας των Σλάβων ευαγγελίου το φως διηυγάσατε λαμ--πρως θείω κηρύγματι», ψαλ-λει σήμερα πανηγυρικά η Εκκλη-σία μας επί τη μνήμη των αγίων ενδόξων ισαποστόλων και φωτι-στων των Σλάβων, Κυρίλλου και Μεθο-δίου, των Θεσσαλονικέων.**

Και δεν υπάρχει μεγαλύ-τε-ρος έπαι-νος και μεγαλύτερη τιμή από τη σύγκριση των δύο αυτα-δελ-φων με τους αποστόλους, την οποία κάνει ο ιερός υμνογράφος, αλλά και η διαβεβαίωση ότι οι δύο Θεσ-σα-λονικείς αδελφοί μιμήθηκαν τον ζήλο των μαθητών του Κυ-ρίου.

Αυτός ο ζήλος ήταν η κινη-τήρια δύναμη που τους έκανε να αφή-σουν την αγαπημένη τους πα-τρι-δα, τη Θεσσαλονίκη, αλλά και τη δεύ--τερη πατρίδα τους, την Κων-στα-ντινούπολη, να εγκαταλεί-ψουν όλα όσα μπορούσαν να ζή-σουν και να

απολαύσουν χάρη στην ευγενική τους καταγωγή και τη μόρφωσή τους, και να πορευ-θούν σε άγνωστες χώρες, να πο-ρευ--θούν σε λαούς που ζούσαν όντως εν χώρα και σκιά θανάτου, σε λαούς που λάτρευαν τα είδωλα και δεν διέθεταν ούτε παιδεία ούτε πολιτισμό ούτε καν γραπτή γλώσσα.

Και όμως **οι δύο αδελφοί, οι άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος, δεν τα υπελόγισαν όλα αυτά, δεν υπε-λο-γισαν ούτε τις δυσκολίες του εγ-χειρήματος ούτε τον κόπο, αλλά κάνοντας υπακοή στην Εκκλησία, κάνοντας υπακοή στον πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, τον Μέγα Φω--τιο, ανέλαβαν αυτή την ιερα-πο---στολική πορεία για να κηρύ-ξουν το ευαγγέλιο του Χριστού στους Σλαβικούς λαούς.**

Και το κατόρθωσαν, παρά τα εμπόδια που συνάντησαν, παρά τα προβλήματα και τις παγίδες που τους έστησαν διάφοροι, οι οποίοι επε-δίω-καν να εκμεταλλευθούν το ερ-γο τους και να προσελκύσουν στη σφαίρα της δικής τους εκ-κλη-σιαστικής δικαιοδοσίας τους νεο-φώτιστους Σλάβους. Το κατόρ-θω-σαν με τον αποστολικό τους ζήλο.

Τι είναι όμως ζήλος και πώς τον έδειξαν οι εορταζόμενοι άγιοι;

Ζήλος είναι, λένε οι πατέρες, η σφοδρή επιθυμία του καλού. Είναι ο πολύ μεγάλος πόθος για κάτι, που κάνει την ψυχή να φλέγεται και να το ζητά.

Και όταν κανείς φλέγεται από τον πόθο και την επιθυμία για κα-τι, τότε δεν υπολογίζει τίποτε. Ει-ναι προσηλωμένος μόνο σε αυτό που θέλει να επιτύχει. Έχει συγ-κε--ντρωμένο τον νού του, τις αι-σθη--σεις του, όλο τον εαυτό του σε εκείνο το οποίο επιθυμεί και το οποίο επιδιώκει.

Για τους δύο αγίους αυταδέλφους ισαποστόλους άγιο Κύριλλο και Μεθόδιο ο σκοπός ήταν να κηρύ-ξουν τον Χριστό και να κερδίσουν στην πίστη του τους σλαβικούς λα-ούς. Εφλέγοντο από την επι-θυ-μία να τους μεταδώσουν το Ευ-αγ-γέλιο του Χριστού. Ήθελαν να τους κάνουν «τε--κνα φω-τόμορφα της Εκκλη-σι-ας». Ή-θε-λαν να τους φέρουν στην πνευματική μαν-δρα της Εκκλησίας, εκπληρώνοντας έτσι την επιθυμία του Κυρίου.

Γι' αυτό και τίποτε δεν μπορούσε να καταβά-λει τη θέλησή τους. Τι-πο-τε δεν η-ταν ικανό να ανακόψει την προ-σπα-θειά τους. Τίποτε δεν ήταν δυ-νατό να τους κάνει να λυγίσουν και να εγκαταλείψουν το έργο τους.

Έκαναν αυτό που έκαναν και οι μαθητές του Κυρίου, οι δώδεκα α-πο-στολοι, οι οποίοι γεμάτοι ζήλο και αγάπη προς τον διδάσκαλό τους αλλά και προς τους ανθρώπους δι-ε-----τρε-ξαν ολόκληρη την τότε γνω--στή οικουμένη, για να κηρύ-ξουν το Ευαγγέλιό του, και κατόρθωσαν δώ-δε-κα άν-θρω-ποι, αυτοί, να αλ-λα-ξουν τον κόσμο.

Ο ζήλος των εορταζομένων αγί-ων αυ-ταδέλφων δείχνει, λοιπόν, την αγά-πη τους προς τον Χριστό. Προσ-φέ-ρει όμως και σε μας ένα ασφα-λες κριτήριο, για να γνωρί-ζουμε πόση είναι η δική μας αγάπη και ο δικός μας ο ζήλος.

Βεβαίως, ο Χριστός δεν ζητά από εμάς να κηρύξουμε το ευαγγέλιό του σε άλλους λαούς ή να γίνουμε ιεραπόστολοι σε μακρινές χώρες, ζητά, όμως, εάν θέλουμε να είμεθα και εμείς γνήσιοι μαθητές του, να φλέγει την ψυχή μας ο ζή-λος Του. Διότι πολλές φορές νομίζουμε ότι αγαπούμε τον Χριστό και με ευ-κο-λία διαβεβαιώνουμε και τον εαυτό μας γι' αυτό, αλλά μας λείπει ο ζήλος, και η αγάπη μας παραμένει στα λόγια.

Αν αρκούμεθα μόνο στις τυπικές μας υποχρεώσεις ως μέλη της Εκ-κλησίας ή τις κάνουμε και αυτές κάποιες φορές με δυσκο-λία και δυ-σα-νασχε-τώ-ντας ή ακόμη και προσπαθώντας να τις περιορί-σου-με ή και να τις αποφύγουμε, ση-μαί-νει ότι μας λείπει ο ζήλος.

Ο πιστός που έχει στην ψυχή τον ζήλο των αποστόλων, τον ζήλο των αγίων, έχει μία ψυχή που φλέγεται και επιθυμεί διακαώς να ευρίσκει-ται με τον Χριστό, να εργάζεται για τον Χριστό, να υπακούει στο θέλημα του Χριστού, να κάνει ό,τι μπορεί για να ευαρεστήσει ενώπιόν του.

Αυτό έκαναν οι εορταζόμενοι άγιοι ισαπόστολοι Κύριλλος και Με-----θόδιος και με τη ζωή τους και με το έργο, και αυτό προτρέπουν και εμάς να κάνουμε, ακολουθω-ντας το παράδειγμά τους, εάν θε-λουμε να τους τιμούμε επαξίως και να έχουμε τη χάρη και την ευλογία του Θεού στη ζωή μας. Όπως εκείνοι ετίμησαν και τον Χριστό αλλά και την Ελλάδα και την πατρίδα τους, τη Θεσσαλονίκη, έτσι και εμείς θα πρέπει, τιμώντας τους αγίους μας, να μιμηθούμε τον ζήλο τους, να μιμηθούμε την αγάπη τους και για τον Χριστό και για τον άνθρωπο».